

Željko Breka jedan je od onih umjetnika kojem vjerujemo.

Od prve samostalne izložbe 2010. g. u Gornjoj Stubici prošlo je dvanajst godina. I već se tada dalo naslutiti u njegovim radovima da se u njemu krije slikarski talent koji treba samo vremena da postane prepoznat i poznat. Vjerovali smo mu. Danas se Breka predstavlja Zabočkoj publici kao autor s već izgrađenim i prepoznatljivim slikarskim izričajem. Rođenjem Dalmatinac koji se skrasio životom u H.Zagorju dao je naziv izložbi “ ČAROLIJA RAZLIČITOSTI - OD MORA DO KRAJA” (kopna), sugerirajući nam radovima njegov životni put. S vedutama primorskih gradova, uličica, kuća, lučica s barkama ili napuštenim brodicama, vjerno predstavljajući mediteranski ambijent. Uz prepoznatljivost gradova naše obale na njegovim slikama primjećujemo neprolaznu viziju starih morskih naselja s ponekim ribarom zanesenim poslom ili obiranjem maslinika, koja odišu mirom i tišinom. Prikazi kraja (kopna Like i H.Zagorja) Breka dočarava na svoj način jednim autohtonim i karakterističnim znakom. Lički ugođaj prikazom stogova sijena, kao svjedočanstvo o postojanju života u tako surovom zimskom kraju ili ogradom od opasnih hladnih jezera, a H.Zagorje stazom Sljemenskom i žetvenim radovima okruženim pitomim zagorskim bregima.

Stvorio je slike pune topline, bogatstva kolorita u kojima se isprepliću cjeline koje u nama izazivaju smirenje, zadovoljstvo i želju za uranjanje u taj krajolik.

Breka u svom slikanju ostaje vjeran svom instinktu za boju, te nadograđuje i obogaćuje iskustvom slikanja. Tople boje koje se prelijevaju jedna preko druge stapaju se u smirenu cijelinu akcentirajući mjestimične dubine. Snažnom linijom i izvanrednim osjećajem za boju i prostor iskazuje svoja viđenja prirode na jedan **ekspesionističko-romantični način**.

Radi u slikarskim tehnikama akryla, impast tehnikom i suhim pastelom. Uvijek je prisutan osjećaj za boju u kojem se može manifestirati koloristička srž i izraziti temperamenat. Kad radi cvjetne motive on bira i tehniku koju prilagođava motivu pa se služi nježnijom tehnikom suhog pastela. Na prikazu ženskih aktova likovi su koji nas ne izazivaju svojom erotikom, već uhvaćene u trenutku u kojem one dominiraju ili uživaju. Značajni pokreti njihovog tijela pomalo snoviti privlače našu pažnju čulnim koloritom.

Prikazi su to lijepe žene, pune i sočne tjelesnosti ne prelazeći onaj delikatni rub između erotike i pornografije. On žene smješta u poze kako njihove sanjarske žudnje, ali isto tako i kao objekt žudnje muškog maštanja.

Širok raspon tema, motiva i kolorističke game dokaz su odlučnosti autora sigurnog u sebe, da na raznim slikarskim temama dokaže virtuoznost u zanatskom umijeću slikanja jednog autodidakta.